04/09/2023

Η εορτή της Αγίας Φοίβης της Διακόνου της Εκκλησίας των Κεγχρεών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Την μνήμη της Αγίας Φοίβης της Διακόνου της Εκκλησίας των Κεγχρεών και συνεργού του Αποστόλου Παύλου στον καταρτισμό της εν Κορίνθω Αγίας Εκκλησίας εόρτασε την Κυριακή, 3η Σεπτεμβρίου 2023, η Τοπική Εκκλησία στην Ανδρώα Κοινοβιακή Ιερά Μονή της Αναστάσεως του Χριστού στο Λουτράκι.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών και Ηγούμενος της εν λόγω Ιεράς Μονής κ. Αγάπιος τέλεσε την Θεία Λειτουργία στο Καθολικό της Ι. Μονής συλλειτουργούντων του Πανοσ. Συγκέλλου π. Προδρόμου Αντωνίου, αδελφού της Ι.

Μονής, και του Διακόνου π. Χρήστου Χίλια, ενώ πλήθος ευσεβούς εκκλησιάσματος ως και το Διοικητικό Συμβούλιο και τα μέλη της Χριστιανικής Αδελφότητος «ΑΓΙΑ ΦΟΙΒΗ Η ΔΙΑΚΟΝΟΣ» Λουτρακίου είχαν προσέλθει στην Ι. Μονή για να τιμήσουν την μνήμη της Αγίας και να λάβουν την εξ Αυτής ευλογία και τον αγιασμό.

Ο Βοηθός Επίσκοπος και Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως άγιος Κεγχρεών κ. Αγάπιος ομιλών στους αδελφούς της Ι. Μονής και στους ευλαβείς προσκυνητές, με αφορμή το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής, αναφέρθηκε στην πνευματική καρποφορία όλων ημών, οι οποίοι ζούμε μέσα στον πνευματικό «αμπελώνα» της Ορθοδόξου Ανατολικής Εκκλησίας και απολαμβάνουμε τόση πνευματική καλλιέργεια με τον θείο λόγο, τις Κατηχητικές συνάξεις και κυρίως με την μετοχή μας στα Ιερά Μυστήρια.

Διευκρίνισε τους λόγους για τους οποίους τώρα ακούγεται στις Εκκλησίες η συγκεκριμένη Ευαγγελική περικοπή, α) επειδή ο καιρός του τρύγου έφθασε, πράγμα που γνωρίζουν καλώς οι κάτοικοι της Κορινθίας με την παραγωγή της φημισμένης Κορινθιακής σταφίδας, και β) διότι η Εκκλησία μάς προετοιμάζει με τα αναγνώσματα της για την οσονούπω επερχόμενη μεγάλη εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στις 14 Σεπτεμβρίου, τονίζοντας πως τα αμπέλια αυτή την εποχή ευφραίνουν και τους οφθαλμούς και την καρδιά μας καθώς οι κληματόβεργες γέρνουν από το βάρος του «ευλογημένου» καρπού, που στο φως του ηλίου

γυαλίζουν τα σταφύλια ώριμα προς τρύγηση, υπενθυμίζοντας μας πως θα έλθει ώρα που ο Κύριος θα ζητήσει και από το Έθνος μας σαν σύνολο και από τον καθένα μας σαν πρόσωπο «λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ» (Ματθ. κα’, 34)!

Τότε τί λόγο θα αποδώσουμε στον Κύριο, που μας τίμησε με το να είμαστε μέρος της «αμπέλου», δηλαδή του Σώματός Του, της Εκκλησίας, αφού ο Ίδιος είπε: «Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή» – και όχι η παλαιά και άκαρπος άμπελος της Εβραϊκής συναγωγής, την οποία ο Πατήρ μετέφερε από την Αίγυπτο και εφύτευσε στην υπεσχημένη «γη της Επαγγελίας» – (Ιω. ιε’, 1);

Εργαστήκαμε κατά τον «καιρό του χειμώνος» κλαδεύοντας το «κλήμα» μας – όπως λέγει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς – περικόπτοντες όλα τα περιττά και εφάμαρτα, δηλαδή, τον πλούτο, την ηδυπάθεια, την μάταιη δόξα και κάθε πάθος ψυχής και σώματος; Εργασθήκαμε τον «καιρό της ανοίξεως», όταν οι αρετές απέδωσαν «βλαστήματα» προφυλάσσοντες τους «τρυφερούς βλαστούς και τα φύλλα» από πάσης φύσεως αμαρτία, ώστε ν᾽ αποδώσουμε «καρπούς ευχύμους και γλυκείς» εις τον καιρόν αυτών; Ή θα βρεθούμε ανάξιοι της «ευλογίας» του να είμαστε κλήματα της αληθινής αμπέλου και θα τιμωρηθούμε;

Καιρός προς εργασία η παρούσα ζωή! Φιλοπόνως ας εργασθούμε με το να είμαστε πιστοί στις θείες εντολές, πρόθυμοι στο ν᾽ ακούμε «λόγο Θεού», προσεκτικοί και επιμελείς στις κατά Θεόν και προς τους αδελφούς υποχρεώσεις μας, καρποφόροι σε έργα αρετής και φιλαδελφείας. Και όπως το κλήμα κάνει το κρασί• το κρασί την μέθη και η μέθη την έκσταση, έτσι και το λογικό, που είναι το κλήμα, κατά τον Άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, όταν καλλιεργείται με τις αρετές γεννά την γνώση• η γνώση γεννά την καλή έκσταση, η οποία αποσπά τον νου από την σχέση με την αίσθηση και όσοι κατ᾽ αυτόν τον τρόπο «νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν» (Α’ Κορ. β’, 16) ελπίζομε ότι θα αναδειχθούμε καλοί «γεωργοί» της ψυχής μας «οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τούς καρπούς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν» (Ματθ. κα’, 41).

Ευκληματούσα άμπελος που απέδωσε γλυκείς καρπούς, ως φυτευμένη στην θεία άμπελο, την αγία του Χριστού Εκκλησία, υπήρξε η σήμερον εορταζομένη Αγία Φοίβη η Διάκονος της «Μικράς Εκκλησίας», ως ελέγετο η Εκκλησία των Κεγχρεών σε σχέση με «την εν Κορίνθω Εκκλησία», κατά σύσταση του Ιδρυτού της Τοπικής ημών Εκκλησίας Αποστόλου των Εθνών Παύλου: «Αὕτη προστάτις πολλῶν ἐγενήθη καί αὐτοῦ ἐμοῦ (τοῦ Παύλου)» (Ρωμ. ιστ’, 2). Αφού εδέχθη το Ευαγγελικόν κήρυγμα, κατά τις ανάγκες της πρώτης Εκκλησίας, προεχειρίσθη εις Διάκονον, συμφώνως με το χειροτονικόν των Αποστολικών Διαταγών που ορίζει: «Προχείρισαι δέ (ὦ Επίσκοπε) καί διάκονον πιστήν καί ἁγίαν εἰς τάς τῶν γυναικῶν ὑπηρεσίας...», προσφέρουσα τις υπηρεσίες Της στους έχοντας ανάγκη συνανθρώπους Της και στον Άγιο Απόστολο Παύλο.

Από την Κόρινθο γράψας ο θείος Παύλος την προς Ρωμαίους επιστολή Του επέλεξε την Διάκονο Φοίβη να αποστείλει αυτήν στην Ρώμη, αναλαμβάνουσα αυτή ένα πολυήμερο, κοπιαστικό και επικίνδυνο για την εποχή εκείνη και μάλιστα για γυναίκα ταξίδι. Ο «πανδαμάτωρ» χρόνος δεν απέσβεσε την μοναδική αυτή μαρτυρία του Απ. Παύλου για το τίμιο πρόσωπό Της, που απεδείχθη «καρποφόρο κλήμα», και το όνομα της Αγίας Φοίβης μένει ανεξάλειπτο στην Αγία του Θεού Εκκλησίας, διότι «δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι»!

Το όνομα της Αγίας Φοίβης επελέξαν οι ιδρυτές, από του έτους 1945, για να ονομάσουν την Χριστιανική Αδελφότητα γυναικών, που συνέστησαν τότε στην πόλη του Λουτρακίου με σκοπό την διακονία αυτών στο Κατηχητικό και Φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας. Από τότε μέχρι και σήμερα δραστηριοποιείται η εν λόγω Αδελφότης στην Κατήχηση και στην φιλανθρωπία στον διευρυμένο πλέον Δήμο Λουτρακίου – Περαχώρας – Αγίων Θεοδώρων με «καρπούς ευγεύστους και χυμώδεις» προς δόξαν Θεού και ανάπαυσιν των εχόντων ανάγκη αδελφών.

Ο έχων, από του έτους 2022, Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος, κατ᾽ εντολή της Ι. Μητροπόλεως Κορίνθου και κατ᾽ επιθυμία της Αδελφότητος, την πνευματική εποπτεία αυτής, κηρύττων εβδομαδιαίως, βοηθών και συμπαραστεκόμενος προς αυτήν, συνεχάρη το Δ.Σ. και τα μέλη της Αδελφότητος

για το επιτελούμενο έργο, μεταφέρων τις ευχές και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Διονυσίου δι᾽ αισίαν συνέχισιν της διακονίας, ευχόμενος «έτη πολλά παρά Κυρίου ευλογημένα» και όπως με τις πρεσβείες της Αγίας Φοίβης αξιωθούμε οι πάντες να φέρουμε «καρπούς» για την αιώνια ζωή, όπου και θα αποθηκευθούν αυτοί, χαρίζοντας σ᾽ εμάς την αιώνια απόλαυση της Βασιλείας των ουρανών.

ΦΟΙΒΗ Η